

Mål C-269/00

Wolfgang Seeling mot Finanzamt Sarnberg

(begäran om förhandsavgörande
från Bundesfinanzhof)

”Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b — En skattskyldigs användning för privat bruk av en bostad i en byggnad som i sin helhet ingår i en rörelses tillgångar — Sådan användning skall inte likställas med utarrendering och uthyrning av fast egendom”

Förslag till avgörande av generaladvokat F.G. Jacobs föredraget den 16 maj
2002 I-4103
Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2003 I-4115

Sammanfattning av domen

*Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstifning — Omsättnings-
skatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Avdrag för ingående skatt — En*

skattskyldigs användning för privat bruk av en del av en byggnad som i sin helhet ingår i en rörelses tillgångar — Rätt att göra avdrag för skatt som erlagts på samtliga kostnader och skyldighet att betala skatt på kostnader för privat användning — Nationell lagstiftning enligt vilken privat användning skall likställas med tillhandahållande av en tjänst som är undantagen från skatteplikt — Otillåtet

(Rådets direktiv 77/388, artikel 6.2 första stycket a, artikel 11 A.1 och artikel 13 B b)

Artiklarna 6.2 första stycket a och 11 A.1 c i sjätte direktivet 77/388 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter skall tolkas så, att en skattskyldig som har valt att helt och hållet låta en byggnad ingå i sin rörelses tillgångar och som därefter använder en del av byggnaden för privat bruk dels har rätt att göra avdrag för den ingående mervärdesskatten på kostnaderna för byggnadens uppförande, dels har en motsvarande skyldighet att betala skatt på de kostnader som den privata användningen har medfört.

Artiklarna 6.2 första stycket a och 13 B b i sjätte direktivet utgör däremot hinder mot nationell lagstiftning enligt vilken sådan användning skall likställas med tillhandahållande av en tjänst som är undantagen från skatteplikt, såsom utarrendering eller uthyrning av fast egendom i den mening som avses i artikel 13 B b. Sådan användning, vilken inte bara utmärks av att hyra inte erläggs, utan också av att det inte finns ett avtal om hyrestiden och den skattskyldiges rätt att ta bostaden i besittning och att utesluta andra från den, omfattas nämligen inte av den nämnda bestämmelsen.

(se punkterna 42, 43, 51, 52 och 56 samt domslutet)